

PIYANO ÖĞRENCİLERİNİN GENEL BAŞARI PUANLARI İLE TEKNİK PUANLARININ SINIF DÜZEYİNE YÖNELİK KARŞILAŞTIRILMASI

M. Kayhan KURTULDU

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Müzik Eğitimi ABD, Trabzon.

Özet

Bu çalışmada piyano öğrencilerinin 2009 – 2010 Bahar yarıyılı piyano dersi final sınavlarından aldıkları genel puanlar ile teknik düzeyden aldıkları puanlar sınıf değişkenine göre karşılaştırılmıştır. Çalışmada piyano öğrencilerinin başarıları “Piyano Sınavı Değerlendirme Ölçeği” yardımıyla kayıt altına alınmıştır. Yapılan değerlendirmede öğrencilerin hem etüt, hem de eser düzeyinden aldıkları teknik beceri puanları, etüt ve eser düzeyindeki toplam puanları ile genel başarı puanları arasındaki ilişki karşılaştırılmıştır. Ölçüm sürecinde etüt ve eser düzeyindeki teknik beceri puanları ile genel başarı puanları sınıf değişkenine göre karşılaştırılmış ve sonuçlar değerlendirilmiştir. Çalışmada teknik beceri puanları ve genel başarı puanları arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre 3. sınıf öğrencilerinin etüt düzeyindeki puanlarının, 4. sınıf öğrencilerinin ise eser düzeyindeki puanlarının daha ön planda olduğu sonucuna varılmıştır. Varılan sonuçlar doğrultusunda çeşitli değerlendirme ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Piyano Eğitimi, Başarı Puanları, Teknik, Değerlendirme.*

A COMPARISON BETWEEN GENERAL SUCCESS POINTS AND TECHNICAL POINTS OF THE PIANO STUDENTS INTENDED FOR THE CLASS LEVEL

Abstract

In this study general success points and technical success points of the students taken from the piano final exam in 2009 – 2010 spring semester has been compared according to the class variable. Success of the students has been determined by the “Piano Exam Evaluation Scale”. In evaluation process the relation between technical skill points of the students taken from both etude and piece level, total points of technical and piece level and general success points have been compared. In measuring process technical skill points in etude and piece level and general success points has been compared according to the class level and results has been evaluated. At the end of the study positive relation have been determined between technical skill points and general success points. According to the obtained results concluded that points of 3rd class students in etude level and points of 4th class students in piece level are highly. Towards collected results some evaluations and suggestions has been made.

Keywords: *Piano Education, Success Points, Technique, Evaluation.*

1. Giriş

Değerlendirme, eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır. Bütün öğretmenler öğrencilerinin ne öğrendiği ile ilgilidir ve onların gelişimlerini takip edebilmek için uygun değerlendirme yöntemlerini bulmak zorundadırlar (Korkmaz, Kaptan, 2002). Değerlendirmenin esas amacı her şeyden önce öğretimin gelişimini sağlamak olmalıdır. Değerlendirme öğrencilerin öğrenme objektiflerine ulaşip ulaşmadıklarına karar vermek ve hangi objektiflerin gerçekleştiğini anlamak için gereklidir (Göçmen, 2004).

Değerlendirme sürecinde yapılan önemli ölçümlerden biri de bireysel performansların ölçülmesidir. Bireyin belli bir süreç sonunda aldığı eğitim neticesinde ortaya koyduğu performansın değerlendirilmesi için, çeşitli araçlar kullanılmakta ve geliştirilmektedir. Farklı değerlendirme basamakları dikkate alınarak yapılan ölçümlerde, bireyin performansının genel bir puana dönüşmesi sağlanmaktadır.

Eğitimin diğer boyutlarında olduğu gibi performans eğitimi boyutunda da öğrencilere kazandırılmak istenen davranışların kazandırılıp kazandırılmadığını ya da yapılmak istenen davranış değişikliklerinin oluşup oluşmadığını anlamak için öğrenciler ölçme-değerlendirmeye tabi tutulur. Eğitimin önemli bir boyutu olan ölçme ve değerlendirme, öğrencinin gelişimine büyük katkı sağlar (Dalkıran, 2008).

Yeteneğin ölçülmesinde genellikle performans testleri kullanılmaktadır. Mabry (1999)'ye göre performans değerlendirmeleri için, testi alan kişiden performansını tekrar sergilemesi istenmez. Çünkü bu performansın yinelenmesi ikinci performansı etkileyen ve/veya geliştiren bir durumdur. Performans ölçümlerinde güvenilirlik, puanlayıcıların, tek bir performansa verdikleri puanlar arasındaki uyum anlamına gelmektedir. Bu puanlar uyumluysa, puanlayıcılar arası güvenilirlik sağlanmış demektir. Puanlayıcılar arası güvenilirlik, aynı performansa farklı puanlayıcılar tarafından verilen puanların tutarlı olması anlamını taşır (Ece, Kaplan, 2008).

Ölçme ve değerlendirme kapsamı içerisinde müzikal performans ölçümleri, değerlendirme hassasiyeti açısından en önemli alanlardan biridir. Özellikle çalgı eğitimi sürecinde bireyin ortaya koyduğu performansın ölçülmesi, hassas bir değerlendirme yaklaşımını ve dikkati gerektirir. Genel olarak bireyin performansına ait bir toplam puanın tespit edilmeye çalışıldığı ölçme sürecinde, birbirinden farklı çeşitli değerlendirme basamakları göz önünde tutulur. Günümüzde çeşitli çalışmalar neticesinde geliştirilen ve çalgı eğitimine yönelik değerlendirme basamakları içeren ölçekler, eğitim alanına önemli katkılar yapmaktadır.

Müzikte performans kavramı kapsamlı çalışmaların konusu olmuştur. Müzik performanslarının analizine yönelik çalışmalar genellikle müzik eserinin yazılı notası ile icra ediliş biçimini karşılaştırma üzerine kurulmuştur. Bunun yanında performans yalnızca notaya bağlı bir kavram olmamakla birlikte, çeşitli etkenlerden de etkilenmektedir (Bora, vd. 2000).

Schleuter'e göre (1996) müziksel performansın sistemli bir biçimde ölçülmesi gerekli ve pek çok nedene dayalı olarak istenilen bir durumdur. En önemli neden olarak öğrencinin gelişiminin takip edilmesi gösterilebilir. Öğrencilerin müziksel gelişimi sürekli olarak belirlenmelidir, zira bu yolla en uygun materyal, içerik seçilebilir ve zorluk seviyesi tespit edilebilir. Müziksel performansa dayalı öğretimin ve bu öğretim sürecinin sınanmasının nesnel bir temele dayandırılması gerekmektedir (Akt: Dalkıran, 2008).

Müziksel performansın ölçülmesinde en çok karşımıza çıkan alanlardan biri çalgı eğitimi alanıdır. Bireyin çalgısı ile gösterdiği performans, gerek teknik, gerek müzikal, gerekse seslendirme biçimi açısından değerlendirmeye alınmaktadır. Çeşitli basamaklar göz önünde tutularak yapılan değerlendirmeler ile bireyin genel başarısı puana dönüştürülmüş olur. Çalgı eğitimi sürecinde genel değerlendirme özelliklerinin yanında özel bazı değerlendirme basamakları da içeren piyano eğitimi sürecinde bireyin performansı, teknik, doğru çalma ve doğru tartım gibi temel bazı değerlendirme basamakları ile daha ayrıntılı değerlendirme basamaklarına dayalı olarak yürütülebilmektedir.

Piyano performansı esnasında sesin süresi ve gürlüğü önde gelen iki parametre olarak ifade edilmektedir. Birbirine yakın iki sesin süre ve gürlüğü ise pek çok artikülasyon tekniği ile bütün haline getirilebilir. Legato ve staccato teknikleri bilinen piyano çalma teknikleri içerisindeki en belirgin örneklerdir (Bresin, Battel, 2000). Bireylerin piyano performansı esnasında en çok üzerinde durulan ve dikkat edilen bir unsur olan teknik beceri, değerlendirme sürecindeki tüm parametreler üzerinde etkili olmaktadır. Teknik beceri ve teknik gelişim süreçleri özellikle piyano eğitimi ve değerlendirilmesinde başlıca unsur olarak görülmektedir. Müzik öğretmeni yetiştirilmesinde en temel çalgı olan piyanoda teknik gelişim, eser seslendirmeden eşlik çalmaya kadar her alanda bireyin başarısında etkili olmaktadır.

Müzik öğretmenleri piyanoyu kendi müzik sınıflarında bir eğitim çalgısı olarak kullanılmaktadırlar. Müzik öğretmeni adaylarının eğitiminde kullanılan geleneksel piyano eğitimi daha çok solo piyano repertuarı ve teknik çalışmalar gibi artistik becerilerin kazandırılmasını hedeflemektedir. Ancak, okul müziğinin ilköğretim ve lise sınıflarındaki öğrencilere öğretimi, artistik piyano becerilerinin ötesinde işlevsel piyano becerilerinin de kullanılmasını gerektirmektedir (Kasap, 2005).

Fink'e göre (1992) piyano eğitiminin daha başlangıcından itibaren teknik becerilerin doğru olarak geliştirilmesi, öğrencilerin etkili ve duyarlı çalmalarını sağlayacak bir yaklaşım olarak görülmektedir. Çünkü piyano eğitiminin temel amacı uygun teknik yardımıyla eserlerin kendi temposunda ve doğru bir ifadeyle çalınmasını sağlamak olmalıdır. Diğer bir deyişle, elde edilen piyano tekniği, müzikal ifade için anahtar, yorum için ise bir araç olarak kabul edilmelidir. (Akt: Ekinci, 2004).

Yapılan çalışmada yukarıdaki düşünceler ışığında piyano öğrencilerinin teknik gelişim düzeyleri ile genel başarı düzeyleri karşılaştırılmaya çalışılmıştır. Piyano eğitiminde ölçme ve değerlendirme yaklaşımı çerçevesinde yapılan ölçümler yardımıyla elde

edilen veriler, çeşitli basamaklar kapsamında incelenerek tablolaştırılmıştır. Çalışmanın amacı piyano öğrencilerinin sınav performanslarından elde edilen başarı puanlarının genel beceri ve teknik beceriler açısından incelenerek elde edilen verilerin değerlendirilmesi ve bu yolla piyano eğitiminde ölçme ve değerlendirme alanına katkı sağlanmasıdır.

2. Yöntem

2.1. Çalışma Grubu

Çalışma grubu Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Programında 2009 – 2010 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında tüm sınıflarda öğrenim gören 146 piyano öğrencisinden oluşmaktadır.

2.2. Verilerin Toplanması

Çalışma için gerekli verilerin toplanmasında Kurtuldu (2010) tarafından puanlayıcılar arası geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan “Piyano Sınavı Değerlendirme Ölçeği” kullanılmıştır. Kullanılan ölçek içerisinde eser ve teknik değerlendirmesi için iki ayrı bölüm bulunmaktadır. Benzer değerlendirme basamaklarının yanında bir farklı basamak içeren bölümlerin birim puan dağılımları birbirinden farklıdır. Değerlendirme ölçeği, sınavda çalınan etütler ve eserlerin yapısı göz önüne alınarak etüt ve eser adı altında iki basamaktan oluşmaktadır. Genel anlamda sesleri doğru çalma, ritim kümeleri, iki el uyumu, tempo devamlılığı, parmak numarası, teknik ve eserin uygun tempoda çalınması gibi basamakları içeren her iki bölüm arasında eser basamağına yönelik bir de yorum değerlendirme kriteri bulunmaktadır. Ölçek üzerinde iki ayrı tablo biçiminde yer alan bölümler içerisinde, değerlendirme kriterlerinin etüt ve esere göre ağırlıklı puan dağılımları da farklıdır. Ölçek içerisindeki her iki bölüm 100 puan üzerinden değerlendirilmekte ve her iki tablonun toplam puanlarının yarısı alınarak başarı notu belirlenmektedir. Değerlendirme ölçeği yardımıyla yapılan ölçümlerde, çalışma grubunu oluşturan farklı sınıflardaki öğrencilerin sınav performansları, komisyon halinde çalışan 5 ayrı piyano öğretim elemanı tarafından puanlanmıştır. Öğretim elemanlarının verdiği puanlar her öğrenci için teknik ve eser düzeyinde gruplandırılarak her öğrencinin hem teknik, hem eser, hem de genel başarı puanı düzeyinde aldığı notlar bilgisayara işlenmiştir. Her öğrencinin bir etüt ve bir eser seslendirdiği final sınavlarında yapılan değerlendirmeler, 5 öğretim elemanının verdiği notlar dikkate alınarak karşılaştırılmış, ayrıca öğrencilerin aldığı teknik, eser ve genel başarı puanları sınıf düzeyine göre gözden geçirilmiştir. Uygulama sürecinde her öğretim elemanı öğrencilerin etüt ve eser çalma performanslarını etüt ve eser için belirlenmiş olan değerlendirme basamaklarını göz önünde tutarak sınav esnasında gerçekleştirmiştir. Böylece çalışma grubu öğrencilerinin hem etüt, hem de eser çalma düzeyinden aldıkları toplam puanlar ile genel puanları her bir öğrencinin sınavının bitiminde tespit edilmeye çalışılmıştır. Yaklaşık iki hafta süren final sınavları süresince her öğretim elemanı tarafından ölçek üzerinde yapılan değerlendirmeler bilgisayara işlenerek kayıt altına alınmış, teknik, etüt, eser ve genel başarı gruplamaları yapılmıştır.

3. Bulgular

Tablo 1 Puanların Değerlendirme Basamaklarına Göre Karşılaştırılması

	Etütteknik	Etüttoplam	Eserteknik	Esertoplam	Genel
Etütteknik	---	,939(**)	,777(*)	,673(*)	,633(*)
Etüttoplam	,939(**)	---	,777(**)	,733(**)	,752(**)
Eserteknik	,777(*)	,777(**)	---	,790(**)	,954(**)
Esertoplam	,673(*)	,733(**)	,790(**)	---	,718(**)
Genel	,633(*)	,752(**)	,954(**)	,718(**)	---

** $p < 0.01$ * $p < 0.05$

Tekin (1998)' e göre kişilerin gelecekteki başarılarını yordamak maksadıyla kullanılan testlerin bu maksada hizmet etmesi, yani yordama geçerliğine sahip olması istenir. Testten elde edilen puanlar ile sonradan elde edilen ölçütler arasındaki korelasyon katsayısına yordama geçerliği denilir. Bu katsayı -1.00 ile $+1.00$ arasında bir değerdir. Katsayının büyüklüğü yüksek yordama geçerliğinin işaretidir (Akt: Peker, 2002). Tablo 1 incelendiğinde değerlendirme sürecinde dikkate alınan etüt ve eser çalma puanlarına ait korelasyon değerlerinin pozitif yönde yüksek düzeyli anlamlı bir ilişki içerisinde olduğu görülmektedir. Gerek eser ve etüt çalma puanlarının genel toplamı, gerek etüt ve eser düzeyindeki teknik beceri puanları, gerekse genel başarı puanları arasında yüksek düzeyli bir ilişki bulunmaktadır. Bu durum ölçeği kullanan 5 öğretim elemanının, öğrencilerin yukarıdaki adı geçen gruplandırmalar dâhilinde göstermiş oldukları çalma becerilerine verdikleri puanların birbiriyle yakınlık gösterdiğine işaret etmektedir. Elde edilen sonuç öğretim elemanlarının değerlendirmeleri arasında güvenilir bir ilişki olduğunu ve ölçeğin iç tutarlılığa sahip olduğunu göstermektedir. Genel dağılımda 633 ve 939 aralığında gerçekleşen korelasyon değerleri, iki farklı düzeyde anlamlı bulunmuştur.

Tablo 2 Teknik Puanlarının Sınıf Düzeyine Göre Karşılaştırılması

Ölçüm	Gruplar	Ort.	p	SS
Etüt Teknik	1. Sınıf	3,50	,014	3,89
	2. Sınıf	9,67		
	3. Sınıf	12,67		
	4. Sınıf	6,83		
Eser Teknik	1. Sınıf	3,00	,011	3,20
	2. Sınıf	5,00		
	3. Sınıf	7,00		
	4. Sınıf	12,00		
Genel Ort.	1. Sınıf	9,50	,104	4,13
	2. Sınıf	6,00		
	3. Sınıf	8,83		
	4. Sınıf	7,20		

Tablo 2’de yer alan verilere göre genel ortalama puanları açısından herhangi bir fark oluşmazken, etüt teknik puanları ile eser teknik puanları arasında $p < .05$ düzeyine göre anlamlı fark oluşmuştur. Elde edilen sonuçlara göre teknik değerlendirme basamağında 3. ve 4. sınıflar yönünde farklılık oluşmuştur. Sınavda seslendirilen etüdün teknik değer-

lendirme puanları açısından oluşan anlamlı farkın 3. sınıf yönünde olduğu anlaşılmaktadır. Diğer yandan sınavda seslendirilen eserin teknik beceri puanları açısından oluşan sonucun 4. sınıflar yönünde olduğu görülmektedir. Bu duruma göre 3. sınıf öğrencileri etüdün teknik değerlendirme basamağından daha yüksek, 4. sınıf öğrencileri ise eserin teknik değerlendirme basamağından daha yüksek notlar almıştır.

Tablo 3 Genel Puanların Sınıf Düzeyine Göre Karşılaştırılması

Ölçüm	Gruplar	Ort.	p	SS
Etüt Toplam	1. Sınıf	4,60	,010	4,89
	2. Sınıf	8,67		
	3. Sınıf	11,50		
	4. Sınıf	6,90		
Eser Toplam	1. Sınıf	6,02	,016	2,26
	2. Sınıf	4,48		
	3. Sınıf	6,50		
	4. Sınıf	10,00		
Genel Ort.	1. Sınıf	8,50	,224	3,13
	2. Sınıf	7,00		
	3. Sınıf	7,25		
	4. Sınıf	8,78		

Sınavdan elde edilen genel başarı puanlarını gösteren Tablo 3 göz önüne alındığında Tablo 2’de gerçekleşen farkın genel başarı ortalamalarında da geçerli olduğu görülmektedir. Etüt toplam puanında $p < .05$ düzeyine göre oluşan anlamlı farkın 3. sınıflar yönünde, eser toplam puanında ise 4. sınıflar yönünde gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Öğrencilerin genel başarı ortalamasında anlamlı fark bulunmamıştır. Bu duruma göre 3. sınıfların etüt değerlendirmesinden, 4. sınıfların ise eser değerlendirmesinden daha başarılı sonuçlar elde ettiği söylenilebilir. Her iki tabloda elde edilen sonuçlara göre 3. sınıfların etüt düzeyinde, 4. sınıfların ise eser düzeyinde daha fazla çaba sarf ettiğini düşünmek mümkündür.

4. Sonuç Ve Öneriler

Yapılan çalışma sonucunda elde edilen bulgular incelendiğinde, genel başarı puanlarının sınıf değişkeni yönünde her hangi bir farklılık göstermediği anlaşılmaktadır. Öğrencilerin final sınav notu olarak da değerlendirebileceğimiz genel başarı puanları açısından her hangi bir farklılık oluşmamış olması, elde edilen puanın genel başarıyı yansıması sebebiyle olağan görülmesi mümkündür. Öğrencilerin genel başarı ortalamasının geniş bir puan dağılımı göstermesi sebebiyle fark oluşmadığı düşünülebilir. Bunların yanında gerek etüt çalma becerisine yönelik değerlendirme, gerekse bu değerlendirme içerisindeki ölçütlerden biri olan teknik basamağına ortaya çıkan fark ve benzer biçimde eser değerlendirmesinde ortaya çıkan fark dikkat çekmektedir. Etüt seslendirme ölçümünde gerek teknik değerlendirme basamağı, gerekse etüt değerlendirmesinden alınan toplam puanlar açısından 3. sınıfların ön planda olduğu görülmektedir. Diğer yandan aynı durum, eser değerlendirme sürecinde 4. sınıflar yönünde gerçekleşmiştir. Bir başka deyişle 3. sınıflar etüt çalma becerilerine, 4. sınıflar ise eser çalma beceri-

lerine ağırlık vermiştir. Yapılan ölçümlerde 1. ve 2. sınıf düzeyinde her hangi bir farklılaşma görülmemiştir.

Ölçümler sonucunda ortaya çıkan durum, piyano eğitiminde teknik gelişim ve piyano çalışma disiplininin oluştuğu ilk iki sınıf olan 1. ve 2. sınıflarda teknik kazanıma ya da eser öğrenmeye yönelik farklı bir algının veya isteğin oluşmadığına işaret etmektedir. Bu sınıflarda öğrenciler genel olarak hem eser, hem de etüt çalışmaya benzer oranda ağırlık vermekte ve başarı puanlarında farklılık göze çarpmamaktadır. Fakat 3. ve 4. sınıflarda ortaya çıkan durum, 3. sınıfların teknik gelişime 4. sınıflardan daha fazla ağırlık verdiği sonucunu güçlendirmektedir. Etüt düzeyinde 3. sınıf öğrencilerinin, başarılı bir piyano sınavı geçirebilmek için teknik gelişimlerini en iyi düzeyde sergileyebilme kaygısı ile etüt çalışmaya daha fazla ağırlık verdikleri düşünülebilir gibi, bir üst sınıfta karşılaşacağı daha ileri düzeyli etüt ya da eserleri seslendirebilmek için kısmen etüt çalışmaya ağırlık verdikleri de düşünülebilir. Son sınıf öğrencilerinin ise mezuniyet etkisi ile repertuar oluşturma düşüncesi içerisine girdikleri ve bu sebeple eser çalışmaya daha fazla ağırlık verdikleri düşünülebilir. Diğer yandan 4. sınıf öğrencilerinin benzer biçimde mezuniyet endişesi ile başarılı bir eser çalma performansı göstererek sınavdan bekledikleri ölçüde başarılı bir not alma isteği içerisine girdikleri de söylenilebilir. Her iki sınıfta da sınava giren öğrencilerin, 100 puanlık sistem üzerinden etüt ve eser için ayrılan paydan kendi sınıflarındaki dağılıma göre kısmen etkilendiklerini de düşünmek mümkündür.

Çalışma sonucunda ortaya çıkan durum değerlendirildiğinde, öncelikli olarak benzer çalışmaların ve ölçümlerin daha geniş çalışma grupları ile yapılması ve farklı öğretim dönemlerini de kapsamının gerektiği düşünülmüştür. Daha geniş çaplı uygulamalar sonucunda elde edilen verilerin sınıf düzeyinde karşılaştırılarak benzer sonuçların elde edilip edilmeyeceği incelenmelidir. Benzer sonuçların elde edilecek olduğu varsayılırsa, bu çalışma sonucuna yönelik tüm piyano öğrencilerinin etüt veya eser ayrımı yapmaksızın çalışmalarının sağlanması için bu yönde bilgilendirilmelerinin gerektiği söylenilebilir. Tüm öğrencilerin ve/veya bu çalışmadaki emsali açısından 4. sınıf öğrencilerinin piyano eğitiminde teknik gelişimin sağlanması ve sürdürülebilmesi için etütlerin önemli olduğu konusunda yeterince bilgilendirilerek bilinçli olmalarının sağlanması esastır. Başarılı bir piyano performansı için, gerekli teknik kazanımların sağlanmış olmasının önemli olduğu konusunda öğrencilerin bilgilendirilmesi önem arz etmektedir. Etütlerle birlikte gam ve parmak alıştırmalarının da önemli olduğu düşünülürse, öğrencilerin gerekli pratiği yapmaları için yönlendirilmeleri ve gerektiğinde ödevler vermek suretiyle sürekli çalışmanın sağlanmasının faydalı olacağı düşünülmektedir. Etüt çalmanın yanında öğrencilerin ve/veya yine bu çalışmadaki emsali açısından 3. sınıf öğrencilerinin eser çalma ve eseri doğru biçimde seslendirebilmek için planlı çalışma yapma konusunda da yönlendirilmesi gerekir. Öğrencilerin her hangi bir ortamda ya da başka bir sınavda genellikle eser seslendirmek suretiyle becerilerini göstermeyi tercih edebilecekleri göz önünde tutulursa, her hangi bir eseri doğru seslendirebilmek için nelere dikkat edilmesi gerektiği konusunda rehber olunması faydalı olacaktır.

Sonuç olarak piyano öğrencilerinin, bu çalışmada ortaya çıktığı gibi etüt ya da eser boyutunda farklı bir özen gösterme gayreti içerisinde olmamaları, etüt veya eser ayrımı yapmaksızın gereken çalışmayı sürdürmelerinin sağlanması önemlidir. Bireysel olarak bazı öğrencilerin ilgili sınav programı içerisinde eser ya da etüt boyutundan daha fazla puan almış olmaları normal karşılanmalıdır. Fakat sınıf düzeyinde başarı yönünün belirgin bir şekilde farklılaşması, öğrencilerin yukarıda açıklandığı gibi farklı bir algı içerisinde olabileceklerini göstermektedir.

5. KAYNAKÇA

1. Bora, U., Tufan, S. & Bilgen, S. (2000). A Tool for Comparison of Piano Performances', *Journal of New Music Research*, 29(1), 85 – 99.
2. Bresin, R. & Battel, G. U. (2000). Articulation Strategies in Expressive Piano Performance Analysis of Legato, Staccato and Repeated Notes in Performance of the Andante Movement of Mozart Sonata in G Major (545), *Journal of New Music Research*, 29(3), 211 – 224.
3. Dalkıran, E. (2008). Keman Eğitiminde Performansın Ölçülmesi, *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 116–136.
4. Ece, A. S. & Kaplan, S. (2008). Müzik Özel Yetenek Seçme Sınavı'nın Puanlayıcılar Arası Güvenirlik Çalışması, *Milli Eğitim*, 177, 36 – 49.
5. Ekinci, H. (2004). *Müzik Öğretmeni Adaylarının Piyano Eğitimine İlişkin Düzeye Uygun Teknik Alıştırma Metodu Sorunu*, 1924–2004 Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu, 7–10 Nisan, Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta.
6. Göçmen, G. B. (2004). *Otantik Değerlendirme Nedir ve Nasıl Yapılır*, XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6–9 Temmuz, İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Malatya.
7. Gökbudak, Z. S. (2004). *Video Teknolojisinin Piyano Eğitimindeki Rolü*, Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu, 7–10 Nisan, Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta.
8. Kasap, B. T. (2005). İşlevsel Piyano Becerilerinin Müzik Öğretmenleri İçin Önemi, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(1), 149–154.
9. Kılıç, I. (2006). *Agsl Öğrencilerinin Piyano Derslerindeki Başarı Durumlarının Değerlendirilmesi*, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu, 26–28 Nisan, Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
10. Korkmaz, H. & Kaptan, F. (2002). Fen Eğitiminde Öğrencilerin Gelişimini Değerlendirmek İçin Portfolyo Kullanımı Üzerine Bir İnceleme, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 167 – 176.
11. Kurtuldu, M. K. (2010). Piyano Sınavı Değerlendirme Ölçeğinin Puanlayıcılara Yönelik Geçerlik ve Güvenirliği,
12. Özmenteş, S. & Özmenteş, G. (2009). Çalgı Çalışmaya İlişkin Tutum, Bireysel Özellikler ve Performans Düzeyi İlişkileri, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(1), 353–360.
13. Peker, R. (2002). Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Anabilim Dalında Uygulanan Giriş Özel Yetenek Sınavındaki “Müziksel İşitme” Sınavının Seçiciliği Üzerine Bir Araştırma, *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 333 – 340.